

Sygn. akt I C 101/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczyk
Protokolant:	sekretarz sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko J. M.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanego J. M. na rzecz powoda (...)

z siedzibą w W. 113.754,80 (sto trzysta tysięcy siedemset pięćdziesiąt cztery 80/100) złote z odsetkami od następujących kwot:

- 106.531,16 (sto sześć tysięcy pięćset trzydzieści jeden 16/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 11 października 2019 roku,

- 7.223,64 (siedem tysięcy dwieście dwadzieścia trzy 64/100) złote z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 października 2019 roku;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.344,80 (osiem tysięcy trzysta czterdzieści cztery 80/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) przyznaje kuratorowi r. pr. M. S. wynagrodzenie w kwocie 2.656,80 (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć 80/100) złotych, w tym należny podatek VAT, tytułem sprawowania funkcji kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk

Sygnatura akt I C 101/20

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego J. M. kwoty 113.754,80 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 106.531,16 od dnia 11 października 2019 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 7.23,64 zł od dnia 25 października 2019 roku i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany nienależycie wykonywał zobowiązanie – nie spłacał terminowo rat

umowy kredytu o numerze (...) zawartej w dniu 30 listopada 2018 roku – co spowodowało postawienie zadłużenia w stan wymagalności i skutkowało wytoczeniem powództwa.

Pozwany reprezentowany w sprawie przez kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu wniósł o oddalenie powództwa kwestionując roszczenie objęte żądaniem pozwu co do wysokości, a także co do zasady zarzucając stronie powodowej, że nie wykazała, by osoba podpisująca w imieniu banku umowę kredytu była należycie umocowana do jej zawarcia. W dalszej kolejności kurator podniósł, że pozwany nie otrzymał od pośrednika kredytowej informacji o tym, za jakie czynności naliczona zostaje prowizja bankowa oraz w jakiej wysokości. W dalszej kolejności wywodził, że powód nie wykazał by doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia.

Sąd ustalił:

W dniu 30 listopada 2018 roku powód (...) z siedzibą w W. zawarł z pozwanym J. M. umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego o numerze (...) na mocy której udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 108.386,40 zł na cele konsumpcyjne (k.19-22). Kredytobiorca zobowiązał się dokonywać spłaty rat w terminach, kwotach i na rachunek wskazany w umowie. Z treści umowy wynika, że prowizja bankowa za udzielenie kredytu jest płatna jednorazowo i wynosi 10. 827,80 zł i kwota ta objęta jest kredytowaniem. Kredytowana w ramach umowy była również składka ubezpieczeniowa z tytułu umowy ubezpieczenia (...) kredytobiorcy w wysokości 17. 558,60 zł. W § 9 umowy zastrzeżono, iż powód jest uprawniony do wypowiedzenia umowy za 30 dniowym okresem wypowiedzenia w przypadku opóźnienia kredytobiorcy w płatności pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat za co najmniej jeden okres płatności, pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez Bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez Bank terminie.

Początkowo pozwany wywiązywał się z warunków umowy pożyczki (historia spłaty k.34). Jednak wobec zaległości w terminowej spłacie wymagalnych rat powód pismem z dnia 27 maja 2019 roku wezwał pozwanego do spłaty przeterminowanego zadłużenia pod rygorem wypowiedzenia umowy (k.24). Z uwagi na niewywiązanie się pozwanego z zobowiązania powód w dniu 26 czerwca 2019 roku wysłał do pozwanego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy (k.28).

W piśmie z dnia 27 sierpnia 2019 roku powód wezwał ostatecznie pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Pozwany nie spłacił wymaganych należności.

Na dzień 10 października 2019 roku, zadłużenie pozwanego wynosiło 113.754,80 zł, w tym 106.531,16 zł niespłaconego kapitału oraz 11.376,80 zł i odsetek naliczonych od kwoty 7.23,64 zł od dnia 25 października 2019 roku (wyciąg z ksiąg banku k.23).

Ustaleń w zakresie stanu faktycznego przyjętego za podstawę do przeprowadzenia rozważań sąd dokonał w oparciu o wszechstronną analizę całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego - w zakresie odpowiadającym inicjatywie dowodowej stron, uznając przedstawione przez stronę powodową dokumenty za wiarygodne.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty. Nietrzymanie warunków umowy zgodnie z jej § 9 umożliwiło bankowi wypowiedzenie umowy - po wcześniejszym wezwaniu do zapłaty, co zostało przez stronę powodową dopełnione.

W ocenie Sądu powodowy Bank wykazał istnienie oraz zasadność dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Z kolei pozwany nie przedstawił dowodów przemawiających za oddaleniem powództwa w jakimkolwiek zakresie. Argumenty przytoczone w odpowiedzi na pozew mające przemawiać

za oddaleniem wobec niego powództwa nie zostały niczym poparte i jako nieudowodnione, nie mogły zostać uwzględnione.

Dla skutecznego podniesienia zarzutu braku umocowania osoby podpisującej umowę w imieniu banku, w sytuacji kiedy powód tego umocowania nie kwestionuje, pozwany musi sprostać obowiązkowi z art. 6 k.c. Również wobec wykazania przez powoda wysokości roszczenia dokumentami bankowymi, pozwany zgodnie z regułami przewidzianymi w art. 3 i 6 k.c. kwestionując przedstawiony przez powoda materiał dowodowy obowiązany jest zgłosić skonkretyzowane zarzuty dotyczące dokonanego przez powoda wyliczeniami oraz zgłosić wnioski dowodowe na poparcie tych zarzutów. Jako, że pozwany nie dowiódł swoich twierdzeń nie mogły one zaważyć na wyniku procesu.

Co do zarzutów dotyczących wysokości naliczonej prowizji to strona powodowa wykazała, że opłata z tytułu prowizji mieści się w zakresie przepisów o kredytach konsumenckich, nadto jej wysokość nie odbiega rażąco od wysokości prowizji stosowanych przez inne podmioty w obrocie konsumenckim.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy okazał się również zarzut, że powód nie wykazał by doszło do zawarcia umowy ubezpieczenia na rzecz pozwanego i przekazania na rzecz (...) oraz (...) składki ubezpieczeniowej. W ocenie Sądu kwestia ubezpieczenia jest nieistotna w odniesieniu do wysokości zobowiązania pozwanego. Rozważania czy umowa ubezpieczenia została zawarta czy też nie wpływają na fakt zawarcia umowy kredytu, a bezspornym w sprawie było, iż kwota składki została kredytowana, co wynika bezpośrednio z treści umowy kredytu. Ewentualne dalsze zawarcie umowy ubezpieczenia nie ma wpływu na istniejący po stronie pozwanego obowiązek zwrotu kapitału kredytu, może natomiast stanowić podstawę formułowanie przez niego wobec Banku roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania – nie jest to jednak przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie.

Reasumując powód wykazał – zgodnie z art. 6 k.c. - roszczenie zarówno co do zasady, jak i wysokości. Z kolei strona pozwana nie przedłożyła żadnych dowodów mogących zaprzeczyć prawdziwości podnoszonych przez powoda twierdzeń.

Powyższe okoliczności uzasadniały uwzględnienie powództwa. O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. Na zasądzone koszty złożyły się opłata od pozwu oraz zaliczkowane przez powoda koszty ustanowienia kurateli dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego.

O wynagrodzeniu kuratora orzeczono w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk